

NYILVÁNOSSÁGHOZ, TRAFÓ ÜGYBEN!

A Pilisszántóért Egyesület nevéhez lennék hűtlen, ha a tervezett trafóház építésének ügyében nem mondanék véleményt, bár erre a „Lakossági fórum” lett volna hivatott. De a lakossági fórumon aki véleményt mert mondani a falu sorsát befolyásoló ügyben, abba beléfojtották a szót. A saját falujában legfeljebb megkérdezhettem, hány amperes a trafó biztosítóka, amit majd ez az ügy ki fog verni? Egyébként pedig fogja be a száját! Sajátos demokrácia! Szót emelek azért is, mert a helyben szokásos módon történő lakossági tájékoztatást szolgáló legmegfelelőbb eszközben, a „Szántói Hírmondó” év végi összesítésében egy szó nem esik a trafóházról. A szellemiség ugyanaz, mint a lakossági fórumon. Pedig azt sokan olvassák, el lehet olvasni holnap is, akár kétszer ha nem értem, polcra tehetem későbbi elolvasásra stb. Még hivatkozni is lehet rá, mondván a szó elszáll, az írás marad. Talán épp ezért nem írt róla az Önkormányzat semmit, mert veszélyes lehet, netán egyszer alkalomadtán még számon lehet kérni. Például a csúsztatásokat, mert a féligazság a legsunyibb hazugság. Az éves beszámolóban nagyon helyesen megtudhatjuk a pályázatok sorsát, tájékoztatva vagyunk a rendezvényekről, a közhasznúak munkájának valóban érezhető eredményéről, a munkaerőhiányról, útjavításokról. A természetvédelemért tett erőfeszítések közül a „Természet és kultúra” fontosságáról, örökségvédelem és turisztika ötvözéséről, muzeális értékeink megőrzéséről, tanösvények és pihenőhelyek kiépítéséről, Pilisi Bioszféra Rezervátumhoz való tartozásunkról.

Ilyen idézeteket olvashatunk: **„Részletesebb előírások találhatóak például a településképi követelmények, a természeti környezet- és tájképvédelem, a környezetvédelem területén. A megalkotott építési szabályokat érintő rendeletek célja, hogy Pilisszántó, mint a Pilis egyik legszebb fekvésű települése, továbbra is az itt lakók számára otthonos, élhető, és az ide érkező vendégeknek is vonzó település legyen. Ez akkor lehet eredményes, ha a lakosság és az Önkormányzat együttműködésén alapul.”**

Az újságot olvasó lakónk kényelmesen hátra dől foteljában és nyugtázza: ez igen, bízhatok a vezetésünkben, védi a falu értékeit. Miközben kiderül, hogy zárt ajtók mögé bújva, az érintettek háta mögött, pont az ellenkezőjét teszi. Mire gondolhat az Önkormányzat lapjának olvasója ezek után szinte kész helyzet előtt? Milyen hitele lett az Önkormányzatunknak? Milyen csontváz lehet még a szekrényben, amiről nem szabad tudnunk? Sajnos a választott vezetőségünk nem érzi azt a különös rendkívüli megtiszteltetést, hogy legnagyobb szolgálja és nem ura lehet annak a falunak, aki a bizalmát belé fektette! Kihez fordulhatunk ezek után bizalommal és reménnyel a Pilis-hegység történelmi, természeti, tájképi és kulturális értékeinek védelme érdekében, ha az Önkormányzat vizet prédikál és bort iszik? Az utóbbi hónapokban derült ki, hogy az Önkormányzat elkötelezte magát az ELMŰ-nek a falu megkérdezése nélkül egy nem éppen bagatell, sorsdöntő ügyben. Az ELMŰ Pilisszántó határában, - amely a Pilis kapuja - több mint 10 000 nm-es zöld területen nagyteljesítményű 120 kV-os transzformátorházat kíván építeni az ehhez kapcsolódó hozadékokkal együtt. Sokan a faluban a szilveszter esti ünnepi köszöntőben a templom előtt tudták meg a másfél éve született hírt. A döntés ugyan még nem végleges, de befogadó készségét jelezte szándéknyilatkozatával, és 65 millió Ft-ért eladná az ehhez szükséges területet. Vajon otthon is így gondolkodunk értékeinkről szűkebb családi körben? Eladja-e a gondos családfő a családi ezüstöt, aztán az utódok birkózzanak meg az étellel ahogy tudnak? Falunk is egy nagycsalád, nagy a felelősség vagy felelőtlenség is, ezért hatványozottan kell védeni „a család ezüstjét.” Tévedni lehet, de azt helyre kell hozni! A falu vagyona nem az Önkormányzaté, hanem a mindenkori falué. Unokáink nem hatalmazták fel arra, hogy eladjuk és feléljük az Ő vagyonukat! Nem lehet fejlődésnek mondani azt, ami a teremtett élet ellen halad, még ha az élet fenntartása drágább mint elpusztítása. A becsület előbbre való, mint a jólét. Most is megismétlem húsz évvel ezelőtti nyilvános véleményemet: „Elkerülendő, hogy a tájegységek magántulajdonba kerüljenek. Meg kell erősíteni az Önkormányzat tulajdonosi pozícióit, mert így tudja megőrizni vezető szerepét. Nem szabad kiárusítani a közös vagyont. Meg kell tartani a stratégiai és természeti fontosságú objektumokat. Akié a föld, azé a hatalom.” Ha Önkormányzatunk eladja a falu vagyont a tőkének, átadja a falu irányítását is, és annak bábujává válik. Ha akkor nem tartottuk volna be elveinket, nem lett volna alku pozíciónk, és sokkal korlátozottabb lenne a mai Önkormányzatunk

mozgástere. Nem a tyúkot kell eladni, a tojást kell becsülni. Ha megesszük a tyúkot, egyszer jóllakunk, aztán se tyúk, se tojás. Vannak más támogatási lehetőségek az Önkormányzat kezébe az eladáson kívül. Akár ingyen is használatba adhatja vagyonát olyan vállalkozásnak, amely különösen fontos lehet a falunak. Pl. az orvosi rendelő. Tudom, vannak lakóink és vezetőink, kiknek az Isten mindenhatóságának vállalása, a Hit erejébe vetett bizalom fontossága hallatán fitymáló fintort fojtanak magukba. Mi marad nekik értékrendként Isten nélkül? A Pénz! Én kitartok hazám és keresztény hitem pilisszántói értékrendje mellett. És ezt le is merem írni!

A Pilis nem csak egy hegy a száz közül. Világörökség várományosa, teli van természeti és tájképi védettségű területtel. Ebben a Hungarikumban Pilisszántót három nemzetközi zarándok útvonal metszéspontja tiszteli. Prohászka püspök úr szent hegynek tartja. A Pálos rend szülőföldje. Királyi uralkodó központunk volt, Szent királyaink, Szent Koronánk hagyatékát őrizzük benne büszkén. Persze van, akit ez hidegen hagy. Szomorú látni, ahogy a világ lesilányodott pénzkérdésé. Sokan viszont hittel valljuk, a nemzet számára a Pilis egy templom, ahová kellő tisztelettel és alázattal illik belépni, és nem kufárkodni benne természeti értékeivel. Pilisszántó a kapuban áll, őrt áll! Ide nagyon nem illik belerondítani és aprópénzre váltani hazánk erkölcsi, természeti értékeit. Jézus is kizavarta a templomból a kufárokat! Aki szelet vet, vihart arat! A rémhír futótűzként terjedt el, megmozdult az ország. Látni, tapasztalni lehet, hogy mennyire szereti falunkat, figyelj Rá az egész ország. Óvják és védik a bajtól átérzik gondját, bűját. Talán még jobban, mint az őslakó, akinek ez a környezet megszokott dolog, mint a levegő. Értékére akkor döbben rá, amikor már nem lesz, de akkor már késő. Még a parlamentben is a falu védelmére keltek.

Tanulságos lehet számunkra mekkora tisztelet és aggodás övezi Pilist országszerte, mert a Pilis mindenkié! Ha most ezen értékeken sebet ütünk, soha de soha többé nem kapjuk vissza. Természetesen jó lenne a tornaterem. A falu azért nem fog haragudni az Önkormányzatra, ha a sors még nem adta meg hogy teljesüljön minden álma. Tudjuk mindnyájan otthon is, hogy sok a „jó lenne, ha volna” de sajnos egyenlőre nem engedheti meg magának. Szegényebb időkben az apróbb örömeiket is meg tudjuk becsülni. Előbb utóbb meg lesz, küzdjünk meg érte. Ettől a szótól viszont, hogy „soha többé”, a 65 millió lukas garassá törpül. A mindenáron való bizonyítási kényszer áldozatává válva eltorzulnak az arányok. Túl nagy árat fizetünk a tornaterem reményéért. Cserébe az ELMŰ 65 millió Ft ezüstpénzért rákos sejtet ültet a Pilis földjébe, amely már csak idő kérdése lesz, hová burjánzik! Sajnos a pénz csillogása elkápráztatta Önkormányzatunk és lakótársaink egy részének szemét, és elkezdte a két foci pályányi technikai monstrumot tájképbe illőnek látni. Ennyiért nekik megéri eladni a falu jövőjét. Ráadásul megosztja a falut, ezt a nagycsaládot a pénz foglyai és a hagyaték őrzői között. Nyilván szükség van a trafóra. Az ELMŰ-nek szolgáltatási kötelezettsége van, azt teszi amit egy gazdasági társaságnak tenni kell, profitot produkál, számára csak térkép e táj, ahová vonalakat lehet húzni. Lehetőleg rövideket. A pénz pedig természeténél fogva el fog söpörni útjából minden erkölcsi értéket! De tehetné az állomást kevésbé sérülékeny helyre. Pilisvörösváron visszavárják, felajánlottak egy megfelelő, kevésbé zavaró helyszínt, ráadásul nekik szükségük van áramra. Lehet, hogy az ottani Önkormányzat a sarkára állt és jobban védi lakói érdekét. Emiatt gazdaságilag az ELMŰ-nek drágább lenne a beruházás mint Pilisszántón, viszont cserébe minden résztvevő és az egész ország nyerne egy komoly erkölcsi értéket: BÉKÉT!

Szeressük Pilisszántót!

Pilisszántó, 2017. február 2.

Szőnyi József Pilisszántóért Egyesület elnöke

www.pilisszantozarandokhely.hu